

La bojdeiuca de pe deal

Dan Lazarescu

În bojdeiuca de pe deal,
Bunico,
Azi mai țeși ițari
La vechiul tău război,
Ori te-ai...
Ascuns în umbră,
Sub stejari?

Că parcă nu mai văd,
Acum,
În vatra ta să ardă foc.
Nu iese fum pe horn
Și nu-i
Miros de mere ce se coc.

E-atâta liniște,
N-aud
Nici porumbeii gurluind
Prin șură,
Nici motanul tău
Nu-l văd-naintea mea venind.

Parcă e totu-ncremenit
În băătăură.
Parcă dorm
Ogoarele, sub buruieni,
În țarină,
Un veșnic somn.

Și parcă te-ai culcat și tu,
Bunico,
Ieri?
Sau mai de-un veac?
De ostenită ce erai.
Și după tine
Toate tac.

Nu vor să te trezești cumva
Din somn,
Că te-ai trudit atât
Până, din mai nimic,
Feciori
Și fete mândre

Ai crescut.

Te las bunico-n tihna ta.
Mă duc.
Am să mai trec prin sat,
Că nu știu cum,
Dar am aici
Un pic de suflet
Presărat.

.....

În bojdeiuca de pe deal,
Bunico,
Toți crescut-am mari
Și am zburat...
Dar revenim,
La vremea noastră...
Sub stejari.